

सुरे यासीन

यासीन (1) يس

वलकुरआनिल हकीम (2) وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

इन्नका लमिनल मुरसलीन (3) إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

अला सिरातिम मुस्तकीम (4) عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

तनजीलल अजीज़िर रहीम (5) تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

लितुनज़िरा कौमम मा उनज़िरा आबाउहुम फहुम गफिलून (6) لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ
 (6) آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

लकद हक्कल कौलु अला अकसरिहिम फहुम ला युअमिनून (7) لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى
 (7) أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

इन्ना जअलना फी अअना किहिम अगलालन फहिया इलल अजकानि फहुम (8) إِنَّا جَعَلْنَا فِي
 (8) أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

व जअलना मिम बैनि ऐदीहिम सद्दव व मिन खलफिहिम सद्दन फअगशयनाहुम
 وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا
 فَهُم لَا يُبْصِرُونَ (9)

वसवाउन अलैहिम अअनजरतहुम अम लम तुनजिरहुम ला युअमिनून
 وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (10)

इन्नमा तुन्जिरू मनिताबा अज़ज़िकरा व खशियर रहमान बिल्गैबी फबशिशर हु
 إِنَّمَا تُنذِرُ مَنْ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
 كَرِيمَ (11) بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

इन्ना नहनू नुहियिल मौता वनकतुबु मा कद्दमू व आसाराहुम व कुल्ला शयइन
 إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ
 (12) وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ

वज़रिब लहुम मसलन असहाबल कार्यति इज़ जाअहल मुरसलून
 وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا
 (13) أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

इज़ अरसलना इलयहिमुस नैनी फकजजबूहुमा फ अज़ज़ना बिसालिसिन फकालू
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اتْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
 (14) إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ

कालू मा अन्तुम इल्ला बशरुम मिसलुना वमा अनजलर रहमानु मिन शयइन इन
 قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
 أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ (15)

कालू रब्बुना यअलमु इन्ना इलयकुम लमुरसलून
 قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ
 (16)

(17) وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
वमा अलैना इल्लल बलागुल मुबीन

क्कालू इन्ना ततैयरना बिकुम लइल लम तनतहू लनरजुमन्नकुम वला यमस
सन्नकुम मिन्ना अज़ाबुन अलीम
قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَكِن لَمْ نَنْتَهُوا لِنَرْجُمَنَّكُمْ
(18) وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

क्कालू ताइरुकुम मअकुम अइन जुक्किरतुम बल अन्तुम क्कौमूमु सरिफून
قَالُوا
(19) طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

व जाअ मिन अक्सल मदीनति रजुलुय यसआ काला या कौमित तबिउल मुरसलीन
(20) وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

इततबिऊ मल ला यसअलुकुम अजरौ वहुम मुहतदून
اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا
(21) وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

वमालिया ला अअबुदुल लज़ी फतरनी व इलैहि तुरजऊन
وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي
(22) فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

अ अत्तखिजु मिन दुनिही आलिहतन इय युरिदनिर रहमानु बिजुररिल ला तुगनी
अन्नी शफ़ाअतुहुम शयअव वला यूनकिजून
أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ
(23) بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

इन्नी इज़ल लफी ज़ललिम मुबीन
(24) إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

इन्नी आमन्तु बिरबबिकुम फसमऊन
(25) إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ

कीलद खुलिल जन्नह क्काल यालयत क्कौमी यअलमून
(26) يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ
قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ

(بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ)
(27) الْمُكْرَمِينَ

वमा अन्जलना अला कौमिही मिन बअदिही मिन जुन्दिम मिनससमाइ वमा कुन्ना
(28) وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ
मुनज़िलीन
इन् कानत इल्ला सैहतौ वाहिदतन फइज़ा हुम् खमिदून
إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
(29) وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

या हसरतन अलल इबाद मा यअतीहिम मिर रसूलिन इल्ला कानू बिही यसतहज़िउन
यसतहज़िउन (30) يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
अलम यरव कम अहलकना कब्लहुम मिनल कुरुनी अन्नहुम इलयहीम ला यरजिउन
(31) أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

वइन् कुल्लुल लम्मा जमीउल लदयना मुहज़रून
وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا
(32) مُحْضَرُونَ

व आयतुल लहुमूल अरज़ुल मयतह अह ययनाहा व अखरजना मिन्हा हबबन
وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ
फमिनहु यअकुलून
(33)

व जअलना फीहा जन्नातिम मिन नखीलिव व अअनाबिव व फज्जरना फीहा मिनल
(34) وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ
मिनल उयून
लियअकुलू मिन समरिही वमा अमिलतहु अयदी हिम अफला यशकूरून
لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
(35)

सुबहानल लजी खलकल अज़वाज कुल्लहा मिम्मा तुमबितुल अरज़ु वमिन
 سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ
 (36) الْأَرْضُ وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

व आयतुल लहुमूल लैल नसलखु मिन्हुन नहारा फइज़ा हुम् मुजलिमून
 (37) اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

वशशमसु तजरी लिमुस्तकररिल लहा ज़लिका तक्रदीरूल अज़ीज़िल अलीम
 (38) وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

वलकमरा कददरनाहु मनाज़िला हता आद कलउरज़ूनिल क़दीम
 (39) حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

लशशम्सु यमबगी लहा अन तुदरिकल कमरा वलल लैलु साबिकुन नहार व कुल्लुन
 لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ
 (40) وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

व आयतुल लहुम अन्ना हमलना ज़ुररिययतहुम फिल फुल्किल मशहून
 (41) حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ

व खलकना लहुम मिम मिस्लिही मा यरकबून
 (42) وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

व इन नशअ नुगरिकहुम फला सरीखा लहुम वला हुम युन्कज़ून
 (43) فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ

(44) إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

इल्ला रहमतम मिन्ना व मताअन इला हीन
 (45) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

वमा तअतीहिम मिन आयतिम मिन आयाति रब्बिहिम इल्ला कानू अन्हा मुअरिजीन
(46) وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

वइज़ा कीला लहुम अन्फिक् मिम्मा रजकाकुमुल लाहू कालल लज़ीना कफरु लिल
लज़ीना आमनू अनुतइमू मल लौ यशाऊल लाहू अत अमह इन अन्तुम इल्ला फ़ी
ज़लालिम मुबीन وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
(47) أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

व यकूलूना मता हाज़ल वअदू इन कुनतुम सादिकीन وَإِنِ الْوَعْدُ إِلَّا
(48) كُنْتُمْ صَادِقِينَ

मा यनज़रूना इल्ला सयहतव वहिदतन तअ खुज़ुहुम वहुम याखिससिमून
مَا يَنْظُرُونَ (49) يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

फला यस्तातीऊना तव सियतव वला इला अहलिहीम यरजिऊन فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
(50) تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

व नुफिखा फिससूरि फ़इज़ा हुम मिनल अज्दासी इला रब्बिहिम यन्सिलून
(51) فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

कालू या वयलना मम बअसना मिम मरक़दिना। हाज़ा मा व अदर रहमानु व
सदकल मुरसलून قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
(52) الْمُرْسَلُونَ

इन कानत इल्ला सयहतव वहिदतन फ़ इज़ा हुम जमीउल लदयना मुहज़रून
(53) كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

फलयाँमा ला तुज़लमू नफसून शयअव वला तुज़ज़व्ना इल्ला बिमा कुंतुम तअमलून
(54) فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُنَّ فِي شُغُلٍ فَاكِهُنَّ
(55) فِي شُغُلٍ فَاكِهُنَّ

هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ مُتَّكِئِينَ فِي ظِلَالٍ مُتَّكِئِينَ
(56) ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئِينَ

(57) لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ

(58) سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ

(59) وَامْتَاذُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
(60)

(61) وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ أَضَلَّ وَلَقَدْ أَضَلَّ
(62) مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

(63) هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

(64) اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

أَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ نُجُومًا سَائِرَةً
(65) أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

(66) وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ

व लौ नशाउ ल मसखनाहुम अला मकानतिहिम फमसतताऊ मुजिययो वला
 यरजिऊन وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
 (67)

वमन नुअम्मीरहु नुनककिसहु फिल खल्कि अफला यअकिलून وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي
 فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ (68)

वमा अल्लमनाहुश शिअरा वमा यम्बगी लहु इन हुवा इल्ला जिकरुव वकुरआनुम
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ (69)

लियुनजिरा मन काना हय्यव व यहिक कल कौलु अलल काफिरीन لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ
 حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ (70)

अव लम यरव अन्ना खलकना लहुम मिम्मा अमिलत अय्दीना अनआमन फहुम लहा
 أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ
 (71)

व जलललनाहा लहुम फमिन्हा रकूबुहुम व मिन्हा याकुलून وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا
 رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ (72)

व लहुम फ़ीहा मनफ़िउ व मशारिबु अफला यशकुरून وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
 يَشْكُرُونَ (73)

वततखजू मिन दूनिल लाहि आलिहतल लअल्लहुम युन्सरून وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ (74)

ला यस्ततीऊना नस्रहुम वहुम लहुम जुन्दुम मुहज़रून لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
 لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ (75)

फला यहजुन्का कोलुहुम्। इन्ना न अलमु मा युसिररूना वमा युअलिन्नू फ्ला يحزُنْكَ

(76) يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

अव लम यरल इंसानु अन्ना खलक्नाहू मिन नुत्फतिन फ़इज़ा हुवा खासीमुम मुबीन

(77) أَوْلَمْ يَرَ الْإِنْسَانَ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

व ज़रबा लना मसलव व नसिया खल्कहु काला मय युहयिल इजामा वहिय रमीम

(78) وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

कुल युहयीहल लज़ी अनशाअहा अक्वला मर्रह वहुवा बिकुलली खलकिन अलीम قُلْ

(79) يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

अल्लज़ी जअला लकुम मिनश शजरिल अख़ज़रि नारन फ़इज़ा अन्तुम मिन्हु तूकिदून

(80) الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ

81. अवा लैसल लज़ी खलक्कस समावाती वल अरज़ा बिकादिरिन अला य यखलुका

मिस्लहुम बला वहुवल खल्लाकुल अलीम أَوْلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

(81) بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

इन्नमा अमरूहू इज़ा अरादा शयअन अय यकूला लहू कुन फयकून إِئْمَا أَمْرُهُ إِذَا

(82) أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

फसुबहानल लज़ी बियदिही मलकूतु कुल्ली शयइव व इलैही तुरजउन فَسُبْحَانَ الَّذِي

(83) بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ